

Húsvét 5. Vasárnapja C

*Nézd, ez az Isten hajléka az emberek között!
Velük fog lakni, és ők az ő népe lesznek,
és maga az Isten lesz velük. (Jel 21,3)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 14,21b-27

Abban az időben: Pál és Barnabás (útra kelt Derbébe. Ebben a városban is hirdették az evangéliumot, sok tanítványt szereztek, majd) visszafordultak Lisztrába, Ikóniumba és Antiochiába. Erőt öntöttek a tanítványok lelkébe, bátorították őket, hogy tartsanak ki a hitben, mert "sok szorongatás közepette kell bejutnunk az Isten országába". Az egyházak élére kézzel elöljárókat rendeltek, és imádkozva, börtölve az Úr oltalmába ajánlották őket, akiben hittek.

Áthaladva Pizidián Pamfiliába jutottak, majd azután, hogy Pergében hirdették az Isten szavát, lementek Attáliába. Innét Antiochiába hajóztak, ahonnan annak idején elindultak, Isten kegyelmébe ajánlva, hogy teljesítsék azt a feladatot, amelyre elküldték őket.

Mihelyt megérkeztek, összehívták az egyházat, elbeszéltek, mi mindent tett az Isten általuk, s hogy a pogányok előtt is kitárta a hit kapuját.

Szentlecke

Jelenések 21,1-5a

Én, János, új eget és új földet láttam. Az első ég és az első föld ugyanis elmúlt, és a tenger sem volt többé.

Akkor láttam, hogy a szent Város, az új Jeruzsálem alászáll az égből, az Istentől. Szép volt, mint a vőlegénynek fölékesített menyasszony. Akkor hallottam, hogy a trón felől megszólal egy harsány hang: "Nézd, ez az Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni, és ők az ő népe lesznek, és maga az Isten lesz velük. Letöröl szemükről minden könnyet. Nem lesz többé halál, sem gyász, sem jajgatás, sem vesződség, mert a régi világ elmúlt."

Akkor a trónon ülő megszólalt: "Íme, újjáalkotok mindent!"

Abban az időben: Amikor az áruló Júdás kiment a teremből, Jézus beszélni kezdett: "Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne. Ha Isten megdicsőül benne, Isten is megdicsőíti őt saját magában, sőt hamarosan megdicsőíti. Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek. Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt."

Elmélkedés

"Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást." A szeretet az emberek legősibb vágya; szeretetre éheznek az emberek: számos filmben láthatjuk, amelyek boldog vagy boldogtalan szerelem történetét mondják el; olvashatjuk szerelmes regényekben, hallhatjuk (sikamlós) slágerekben – mégis gyakran érezzük szívünk mélyén, hogy ez nem az a szeretet, amely legmélyebb vágyainkat csillapítja. A valódi, igaz szeretet Istenben gyökerezik – akár tudnak róla az emberek, akár nem. Mindig az "Atya" "Fiú" iránt érzett szeretete a minta és példakép, amelyről Jézus is beszél. Ezt a szeretetet éli meg Jézus tanítványai között és Egyházában. Milyen szeretet ez, amely látszólag annyira különbözik a mi szeretetről alkotott elképzeléseinktől? Legfőbb ismertetőjele a mértéktelenség és korlátolatlanág. Megtapasztalhatjuk, hogy eredendően jók vagyunk, és hogy Isten mindig és feltétel nélkül velünk van. De aki megtapasztalja, hogy Isten feltétel nélkül elfogadja és befogadja, akinek nem olvassák fejére kicsinyesen minden hibáját és gyengeségét, aki egész lényében megtapasztalja a kegyelmet és megbocsátást, azt hajtja, hogy Isten ajándékát megoszthassa másokkal. Így válik az isteni "adomány" emberi "feladattá": akkor tapasztaljuk meg halandóságunkat, ha szeretetlenek vagyunk. De halhatatlanok vagyunk ha szeretünk, mert a szeretetben beteljesítjük a teremtés célját: Isten képére formálódunk. De azt is megtapasztaljuk, hogy az élet nem egyszerű, akkor sem, ha isteni szeretet hordozza. Az olvasmányok viszontagságokról, fáradozásról, kétségekről, szomorúságról és félelemről beszélnek, amelyek napról napra áthatják életünket. De ha Isten mértéktelen szeretete életünk alapja, akkor negatív tapasztalataink is új dimenzióba kerülnek. Ha valóban az irgalmas Istenre bízhatunk mindent, ami rosszul sikerül életünkben, akkor mindent áthat véghetetlen szeretete és semmi sem választhat el Tőle végérvényesen! Ugye, hogy valóban felszabadító és megszabadító megtapasztalása ez a feltámadásnak?